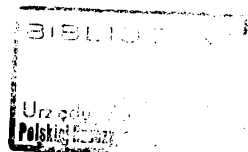

15 listopada 1932 r.

463k 1/02

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 16779.

Kl. ~~77h~~ 18.

77h 1/02

Hannah Mary Smith
(Miami, Florida, Stany Zjednoczone Ameryki).

Urządzenie ze sztuczną przynętą do wyścigów zwierzęcych.

Zgłoszono 30 stycznia 1928 r.

Udzielono 19 sierpnia 1932 r.

Pierwszeństwo: 28 października 1927 r. (Kanada).

Wynalazek niniejszy dotyczy sposobu pokrywania oraz osłaniania torów szynowych oraz biegnących po nich wózków, w celu ochrony ich od uszkodzeń pod działaniem wpływów atmosferycznych.

Poza tem wynalazek ma na celu osłonięcie wspomnianego toru wraz z wózkiem i trzecią szyną lub innym urządzeniem do doprowadzania prądu elektrycznego, przeznaczonego do napędu wózka, w celu zapobieżenia wypadkom z ludźmi lub zwierzętami, które bez podobnej osłony mogłyby znaleźć się na drodze wózka lub dotknąć przewodów elektrycznych.

Wynalazek polega również na zaopatrzeniu osłony w szczelinę, przez którą ramię lub inna część umocowana na wózku

może wystawać nazewnątrz w celu wykonywania jakiejkolwiek czynności poza osłoną.

Wynalazek dotyczy ponadto urządzenia do podtrzymywania dachu osłony.

Rysunek uwidocznia dwa przykłady wykonania wynalazku, przeznaczonego zarówno do celów wyżej wymienionych, jak też do celów innych, wskazanych w dalszym ciągu opisu.

Fig. 1 przedstawia rzut poziomy toru, do którego zastosowano wynalazek niniejszy, fig. 2 — przekrój poprzeczny osłony o budowie zwykłej i fig. 3 — również przekrój poprzeczny osłony o dachu płaskim.

Osłony podobne służą do pokrycia toru szynowego oraz wózka, napędzanego elek-

Strycznością lub innym rodzajem energii, przyczem kierować wózkiem można z odległości bez obecności na nim motorniczego.

Oslona 1 może posiadać kształt kolisty lub owalny (fig. 1), gdy służy do pokrycia toru wyścigowego zamkniętego, albo też może posiadać budowę prostą przy zastosowaniu do pokrycia toru prostodrożnego. Uwidoczniona na rysunku osłona opiera się na dwóch szeregach słupów 2 i 3, umieszczonych w równych odstępach równolegle do toru. Słupy osadza się w ziemi na dostatecznej głębokości. Słupy 2 są wyższe niż słupy 3. Do słupów 2 są przymocowane w pobliżu gruntu wzmocnienia podłużne 4, a do słupów 3 — także wzmocnienia podłużne 5. W ten sposób uzyskuje się sztywne związanie ze sobą słupów w każdym ich szeregu, tudzież podkłady pod belki poprzeczne 6. Końce belek poprzecznych 6 są z mocowane z umocnieniami podłużnymi w celu związania ze sobą części dolnych osłony i zapobieżenia ich rozsuwaniu się. Na belkach 6 spoczywają szyny nośne 8 oraz trzecia szyna 9, odgrywająca rolę przewodu. Wózek elektryczny 7 posiada silnik napędny. Po szynie 9 ślizga się szczotka typu zwykłego (na rysunku pominięta), która doprowadza prąd elektryczny z trzeciej szyny do silnika elektrycznego znajdującego się na wózku.

Do słupów 2 w pobliżu ich końców górnych są przymocowane krokwie 16, ciągnące się w poprzek osłony z pochyleniem nadół (fig. 2). Krokwie swym końcem zewnętrznym sięgają poza szereg słupów 3 a kończąc się powyżej tychże tworzą pomiędzy sobą i słupami odpowiednią szczelinę 20. Strony zewnętrzne słupów 2 i 3 oraz górna strona krokwi 16 są pokryte tarcicami 10, w celu zamknięcia wspomnianej osłony oraz ochrony części wewnętrznych od deszczu, śniegu i innych wpływów atmosferycznych, a także w celu zapobieżenia wypadkom z ludźmi lub zwierzętami, któreby mogły dotknąć przewodników elektrycznych albo ulec przejechaniu przez biegnący wózek. Pod-

pory 17, połączone ze słupami 2 oraz z krokwiami 16, zapobiegają osiadaniu dachu.

Po stronie zewnętrznej słupów 3 w pobliżu ich końców górnych biegnie wzdłuż osłony beleczka 11 o przekroju 5×10 cm². Na beleczce tej spoczywa deska 12, ciągnąca się również wzdłuż osłony i stanowiąca tor, po którym toczy się kółko 13, podtrzymujące ramię 21, wystające z wózka 7. Tor ten podtrzymują zastrzały 14, przymocowane do boku osłony oraz do strony dolnej deski 12. Między osłoną i torem 12 znajduje się deska 15, przeznaczona do zakrycia otworu między osłoną i torem oraz do odprowadzania wody ściekającej z dachu.

Przedstawiona na rysunku osłona stanowi szopę, w której mieści się tor oraz biegnący po nim wózek. Osłona ta posiada otwór 20, przez który wystaje nazewnątrz ramię 21; tor oraz wózek są w zupełności osłonięte od wpływów atmosferycznych, zaś ludzie i zwierzęta nie mogą ulec wypadkowi wskutek zetknięcia się z torem lub wózkiem. Szczelina 20 dla ramienia może znajdować się nie tylko po stronie wskazanej na rysunku, lecz również w miejscu dowolnem.

Fig. 3 rysunku uwidocznia szopę o dachu płaskim w wypadku, gdy nie jest rzeczą pożądaną, aby jedna strona dachu była wyższa od drugiej. Przez przedłużenie belki 22 nazewnątrz osiąga się, że strop szopy będą utrzymywały na miejscu zastrzały 24, nie przeszkadzając ruchom wózka w szopie, co mogłoby zachodzić w wypadku zastosowania zastrzałów 17 (fig. 2).

Urządzenia powyższe utrzymują dach w sposób właściwy bez osobnych podpór.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Urządzenie ze sztuczną przynętą do wyścigów zwierzęcych, znamienne tem, że zastosowana jest szopa osłonna zawierająca tor szynowy (18), po którym toczy się wózek (7) z przynętą, oraz zaopatrzona w otwór ciągły (20) w jednej z jej ścian bocznych,

przez który wystaje ramię (21) osadzone na wózku i dźwigające na swym końcu zewnętrznym przynętę, przyczem dach szopy podtrzymuje całkowicie jedna z jej ścian bocznych.

2. Urządzenie według zastrz. 1, znamiennie tem, że ściana boczna (3, 10) szopy podtrzymuje pomost (12), ułożony w pobliżu otworu (20), po którym biegnie kółko (13), osadzone na ramieniu (21) z przynętą.

3. Urządzenie według zastrz. 2, znamiennie tem, że pomost (12) i otwór (20)

mieszczą się u szczytu ściany bocznej (3, 10) bezpośrednio poniżej dachu (16, 10) szopy.

4. Urządzenie według zastrz. 3, znamiennie tem, że pomost (12) mieści się po stronie zewnętrznej ściany (3, 10) szopy i jest pokryty okapem dachu (16, 10).

H a n n a h M a r y S m i t h.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

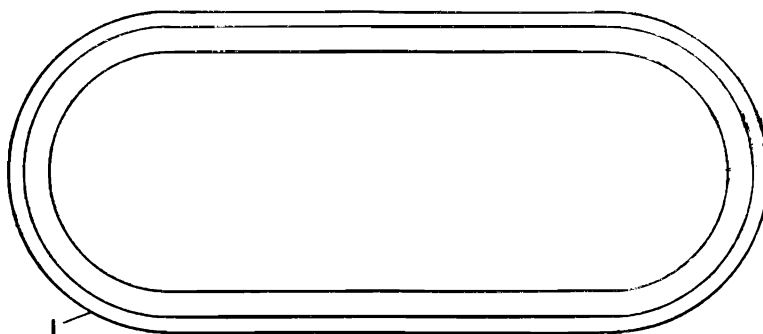

FIG. 2.

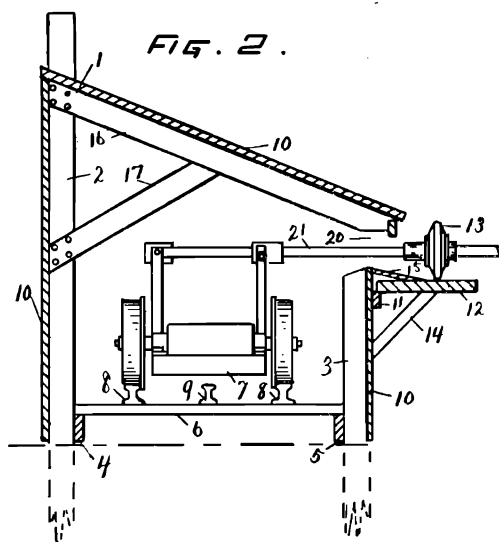

FIG. 3.

